

зли грѣхови, тогѣва и моѧ сирота ащѧ се оу пла-
 ший соѧ голѣмъ страхъ и вѣда, зѣрз не ми стѣ-
 гаше тѣа горчѣва смѣртна болѣсть, ѧми и ѿ
 тѣа страшнѣи діаволи и грѣзно нѣхно глѣда-
 нѣ и лютость, катѡ дрѡга смѣртъ полюта, и
 ѿвѣракахъ си Очѣте тѣмѡ и О вѣмѡ, да не глѣ-
 дамъ тѣа страшни лица, ни да чѡамъ нѣхни
 страшный гласѡве, и не можѣхъ, да си скрѣпа-
 очѣте ѿ нѣхъ: за що бѣха многѡ вѣзъ вѣрѡи, и не-
 малше нѣкоѧ, да ми помѡгне ѿ тѣа вѣда, и бѣха до
 край смѣртъ пришла, тогѣва вѣдохъ двѣ свѣтонѡснѣи
 ѧггѣли, Бжѣи, при мѣне дойдѡха, катѡ нѣкои хѣвави
 момѣта, нѣхна хѣвавина не може да се и скаже;
 лица тѣа нѣхнѣ вѣха пресвѣтѣи; соѧ Очѣте мѣ глѣ-
 даха мѣлѡ, на главѣте нѣхни косѣта ѧмъ бѣше вѣ-
 ла катѡ снѣгъ: и катѡ златна свѣтѣше рѣвѣте
 нѣхни вѣха, катѡ това, що свѣтѣше на нѣо, ко-
 га ѧма дѡждъ; вѣха крѣстѡсани при сѣсите со-
 ѧ поѧси златѣни; тѣа катѡ дойдѡха, и вѣрѣнъ
 застанаха ѿ дѣсна страна, и нѣщо си тѣхѡ го-
 вѡриха: и гѣ зѣ катѡгѣ вѣдохъ, и се зарадовахъ
 и вѣселѡ глѣдахъ на нѣхъ; а тѣа црѣвѣте діаво-
 ли, катѡ вѣдѣха, и се оу плашиха ѿ нѣхъ, и
 повѣгнаха, и рѣчимъ ѣдинъ свѣтонѡснѣи ѧггѣлъ
 соѧ лютина: ѿ вѣзсрамнѣи, проклѣтѣи, и тѣм-
 нѣи, и горахѣвѣи на рѡдъ хрѣтиѧнскѣи дѡшма-